

- 47 Իսկ այլք էին յայս բան ներհակ,
Պընդեալ թէ նա ոչ եւս է ֆռանկ,
Զի դարձ նորա է համարձակ,
Ի՛ ի մեզ յարի ահա հըռչակ:
- 48 Այն զի Յակոբ ունէր յինքեան
կասկած, մախանք զոր Սահակայն
Ծընուցեալ էր ստայօդ բան,
Ցանկայր Սարգսի բարեալ անուան:
- 49 Եւ զի ինքն իսկ կամէր գաղտնի
Զի Սարգիս մեր երեւիցի
Զերթ ըզֆռանկ յաչս ամենի,
Յայս ինչ հընար ծըպտեալ ձկտի:
- 50 Այն է՝ սագրէր զի նա յատեան
Քարողիցէ զԱստուծոյ բան
Ի տօն Ծօնդեան, Պենտէկոստեան
Յօր մեռելոց եւ Պետրոսեան:
- 51 Զի յայն աւուրս հանդիսաւոր:
Քաջ քարողչին էր հարկաւոր,
Զուղղորդն յայտնել մերժեալ թիւր կոր՝
Եթէ չէր նա այր կեղծաւոր:
- 52 Յորս ըզհոգւոյն ելման վիճէ,
Զերկու կամ մի բնութենէ,
Ըզմեռելոց ըզկեփասէ,
Խօսիլ պարան էր եւ զըստմիօջէ:
- 53 Յայսմիկ թէպէտ Սարգիսն ուշեղ
Դիտէր զՅակոբ ոչ գոլ չըքմեղ,
Սակայն գոյով ինքն հանճարեղ
Դաւն այն նրմա չէր ինչ ահեղ: